

AMENDAMENTE 001-077

depuse de Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raport**Paul Tang**

O bază fiscală comună a societăților

A8-0050/2018

Propunere de directivă (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS))

Amendamentul 1**Propunere de directivă
Considerentul 1***Textul propus de Comisie*

(1) Societățile care doresc să desfășoare activități transfrontaliere în cadrul Uniunii Europene se lovesc de obstacole importante și de denaturări ale pieței din cauza existenței a 28 de sisteme diferite de impozitare a societăților și a interacțiunii dintre acestea. În plus, structurile de planificare fiscală au devenit din ce în ce mai sofisticate de-a lungul timpului, pe măsură ce se dezvoltă în diferite jurisdicții și profită efectiv de detaliile tehnice ale unui sistem fiscal sau de neconcordanțele dintre două sau mai multe sisteme fiscale în scopul reducerii obligațiilor fiscale ale societăților. Deși aceste situații evidențiază deficiențe cu un caracter complet diferit, **ambele** creează obstacole care împiedică buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, o **acțiune** pentru a **rectifica aceste probleme** ar trebui să **abordeze ambele tipuri de deficiențe ale pieței**.

Amendamentul

(1) Societățile care doresc să desfășoare activități transfrontaliere în cadrul Uniunii Europene se lovesc de obstacole importante și de denaturări ale pieței din cauza existenței a 28 de sisteme diferite de impozitare a societăților și a interacțiunii dintre acestea. **În această epocă a globalizării și digitalizării, impozitarea la sursă, mai ales a capitalului financiar și intelectual devine tot mai greu de urmărit și mai ușor de manipulat.** În plus, structurile de planificare fiscală au devenit din ce în ce mai sofisticate de-a lungul timpului, pe măsură ce se dezvoltă în diferite jurisdicții și profită efectiv de detaliile tehnice ale unui sistem fiscal sau de neconcordanțele dintre două sau mai multe sisteme fiscale în scopul reducerii obligațiilor fiscale ale societăților. **Digitalizarea pe scară largă a numeroase sectoare economice, asociată cu dezvoltarea rapidă a economiei digitale,**

*pune sub semnul întrebării caracterul adecvat al modelelor de impozitare a societăților din Uniune concepute pentru industriile tradiționale, inclusiv în ceea ce privește măsura în care criteriile de evaluare și de calculare ar putea fi redefinite pentru a reflecta activitățile comerciale ale secolului XXI. Deși aceste situații evidențiază deficiențe cu un caracter complet diferit, **toate** creează obstacole care împiedică buna funcționare a pieței interne și creează denaturări între întreprinderile mari și întreprinderile mici și mijlocii. Un nou standard pentru o bază fiscală a societăților din Uniune ar trebui, prin urmare, să abordeze aceste tipuri de deficiențe ale pieței, respectând, în același timp, obiectivele de claritate și certitudine juridică pe termen lung și principiul neutralității fiscale. O mai mare convergență între sistemele fiscale naționale va duce la o scădere semnificativă a costurilor și a sarcinii administrative pentru întreprinderile cu activitate transfrontalieră pe teritoriul Uniunii. Deși politica fiscală este o competență națională, articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stipulează clar că Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, ar trebui să adopte directive pentru apropierea acestor acte cu putere de lege, regulamente și acte administrative în domeniul fiscal din statele membre care au incidență directă asupra instituirii sau funcționării pieței interne.*

Amendamentul 2

Propunere de directivă Considerentul 2

Textul propus de Comisie

(2) Pentru a sprijini buna funcționare a

Amendamentul

(2) Pentru a sprijini buna funcționare a

pieței interne, sistemul de impozitare a societăților din Uniune ar trebui să fie structurat pe baza principiului conform căruia societățile plătesc impozitele care le revin în mod echitabil în jurisdicția sau jurisdicțiile în care sunt generate profiturile lor. Prin urmare, este necesar să se prevadă mecanisme care descurajează societățile să profite de neconcordanțele dintre sistemele fiscale naționale pentru a-și reduce obligațiile fiscale. Este la fel de important să se stimuleze creșterea și dezvoltarea economică pe piața internă prin facilitarea comerțului transfrontalier și a investițiilor societăților. În acest scop, este necesar să se elimine atât riscurile dublei impuneri, cât și cele ale dublei neimpozitări în Uniune prin eradicarea disparităților rezultate din interacțiunea sistemelor naționale de impozitare a societăților. În același timp, societățile au nevoie de un cadru legal și fiscal ușor de utilizat pentru dezvoltarea activității lor comerciale și extinderea acesteia la nivel transfrontalier în Uniune. În acest context, cazurile de discriminare rămase ar trebui, de asemenea, să fie eliminate.

pieței interne, sistemul de impozitare a societăților din Uniune ar trebui să fie structurat pe baza principiului conform căruia societățile plătesc impozitele care le revin în mod echitabil în jurisdicția sau jurisdicțiile în care sunt generate profiturile lor **și în care au sediul permanent. Ținând seama de transformarea digitală a mediului de afaceri, este necesar să se asigure faptul că societățile care generează venituri într-un stat membru fără a avea un sediu fizic permanent, ci numai un sediu digital permanent în statul membru respectiv, sunt tratate în același fel cu societățile ce au un sediu fizic permanent.** Prin urmare, este necesar să se prevadă mecanisme care descurajează societățile să profite de neconcordanțele dintre sistemele fiscale naționale pentru a-și reduce obligațiile fiscale. Este la fel de important să se stimuleze creșterea și dezvoltarea economică pe piața internă prin facilitarea comerțului transfrontalier și a investițiilor societăților. În acest scop, este necesar să se elimine atât riscurile dublei impuneri, cât și cele ale dublei neimpozitări în Uniune prin eradicarea disparităților rezultate din interacțiunea sistemelor naționale de impozitare a societăților. În același timp, societățile au nevoie de un cadru legal și fiscal ușor de utilizat pentru dezvoltarea activității lor comerciale și extinderea acesteia la nivel transfrontalier în Uniune. În acest context, cazurile de discriminare rămase ar trebui, de asemenea, să fie eliminate.

Consolidarea este un element esențial al sistemului CCCTB, având în vedere că principalele obstacole fiscale întâlnite de societățile aceluiași grup care desfășoară activități transfrontaliere în Uniune pot fi eliminate doar în acest fel. Prin consolidare se elimină formalitățile legate de prețurile de transfer și dubla impunere intra-grup.

Amendamentul 3

Propunere de directivă Considerentul 3

Textul propus de Comisie

(3) Astfel cum s-a subliniat în propunerea de Directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB)⁷ din 16 martie 2011, un sistem de impozitare a societăților care tratează Uniunea ca o piață unică în scopul calculării bazei de impozitare a profitului societăților ar facilita activitatea transfrontalieră a societăților din Uniune și ar promova obiectivul ca Uniunea să devină o locație mai competitivă pentru investiții la nivel internațional. Propunerea de CCCTB din 2011 s-a axat pe obiectivul de a facilita extinderea activității comerciale pentru societățile din cadrul Uniunii. În plus față de acest obiectiv, ar trebui să se ia în considerare, de asemenea, faptul că CCCTB poate fi extrem de eficace pentru îmbunătățirea funcționării pieței interne prin combaterea mecanismelor de evitare a obligațiilor fiscale. În acest context, inițiativa CCCTB ar trebui relansată pentru a aborda, în mod egal, atât aspectul de facilitare a activității comerciale, cât și funcția acesteia de combatere a evitării obligațiilor fiscale. O astfel de abordare ar servi cel mai bine scopului de a elimina denaturările care afectează funcționarea pieței interne.

Amendamentul

(3) Astfel cum s-a subliniat în propunerea de Directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB)⁷ din 16 martie 2011, un sistem de impozitare a societăților care tratează Uniunea ca o piață unică în scopul calculării bazei de impozitare a profitului societăților ar facilita activitatea transfrontalieră a societăților din Uniune și ar promova obiectivul ca Uniunea să devină o locație mai competitivă pentru investiții la nivel internațional, ***în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.*** Propunerea de CCCTB din 2011 s-a axat pe obiectivul de a facilita extinderea activității comerciale pentru societățile din cadrul Uniunii. În plus față de acest obiectiv, ar trebui să se ia în considerare, de asemenea, faptul că CCCTB poate fi extrem de eficace pentru îmbunătățirea funcționării pieței interne prin combaterea mecanismelor de evitare a obligațiilor fiscale. În acest context, inițiativa CCCTB ar trebui relansată pentru a aborda, în mod egal, atât aspectul de facilitare a activității comerciale, cât și funcția acesteia de combatere a evitării obligațiilor fiscale. ***După introducerea sa în toate statele membre, CCCTB ar garanta impozitarea acolo unde se generează profituri și unde societățile au un sediu permanent.*** O astfel de abordare ar servi cel mai bine scopului de a elimina denaturările care afectează funcționarea pieței interne. ***Îmbunătățirea pieței interne este un factor-cheie pentru stimularea creșterii economice și a creării de locuri de muncă. Introducerea unei CCCTB ar impulsiona creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Uniune reducând concurența fiscală dăunătoare între întreprinderi.***

⁷ Propunere de Directivă a Consiliului COM (2011) 121 final/2 din 3.10.2011 privind o bază fiscală consolidată comună a societăților.

⁷ Propunere de Directivă a Consiliului COM (2011) 121 final/2 din 3.10.2011 privind o bază fiscală consolidată comună a societăților.

Amendamentul 4

Propunere de directivă Considerentul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(3a) În comunicarea sa din 21 septembrie 2017, intitulată „Un sistem fiscal echitabil și eficient în Uniunea Europeană pentru piața digitală unică”, Comisia consideră că CCCTB oferă bazele pentru abordarea provocărilor fiscale generate de economia digitală.

Amendamentul 5

Propunere de directivă Considerentul 4

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(4) Având în vedere necesitatea de a acționa rapid pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, făcând-o, pe de o parte, mai favorabilă pentru comerț și investiții și, pe de altă parte, mai rezistentă la mecanismele de evitare a obligațiilor fiscale, este **necesar ca ambițioasa inițiativă CCCTB să fie împărțită în două propuneri separate. Într-o primă etapă**, ar trebui să **se pună în aplicare norme privind o bază fiscală comună a societăților, înainte de a aborda, într-o a doua etapă, aspectul consolidării.**

(4) Având în vedere necesitatea de a acționa rapid pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, făcând-o, pe de o parte, mai favorabilă pentru comerț și investiții și, pe de altă parte, mai rezistentă la mecanismele de evitare a obligațiilor fiscale, este **foarte important să se asigure intrarea simultană în vigoare a Directivei privind o bază fiscală comună a societăților și a Directivei privind o bază fiscală comună consolidată a societăților. Întrucât o astfel de modificare de regim reprezintă o etapă importantă în realizarea pieței interne, este nevoie de flexibilitate pentru a fi executată corespunzător încă de la început. Deoarece piața internă cuprinde toate statele membre, CCCTB ar trebui**

introdusă, prin urmare, în toate statele membre. În cazul în care Consiliul nu adoptă o decizie unanimă privind propunerea de instituire a unei CCCTB, Comisia ar trebui să prezinte o nouă propunere în temeiul articolului 116 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin care Parlamentul European și Consiliul să acționeze în conformitate cu procedura legislativă ordinară pentru a emite legislația necesară. În ultimă instanță, o cooperare consolidată ar trebui inițiată de statele membre, care ar trebui să fie deschisă în permanență statelor membre neparticipante în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Este regretabil faptul că nu s-a realizat o evaluare suficient de detaliată a propunerii privind CCTB sau a celei privind CCCTB în ceea ce privește impactul asupra veniturilor fiscale ale societăților din statele membre pentru fiecare țară în parte.

Amendamentul 6

Propunere de directivă Considerentul 5

Textul propus de Comisie

(5) Numeroase structuri de planificare fiscală agresivă apar în general într-un context transfrontalier, ceea ce implică faptul că grupurile participante de societăți dețin un minimum de resurse. Pe această premisă, din motive de proporționalitate, normele privind baza comună ar trebui să fie obligatorii numai pentru societățile care fac parte dintr-un grup de dimensiuni substanțiale. În acest scop, ar trebui să fie stabilit un prag legat de dimensiune pe baza veniturilor totale consolidate ale unui grup care depune situații financiare consolidate. **În plus, pentru a asigura coerența între cele două etape ale inițiativei CCCTB, normele privind baza**

Amendamentul

(5) Numeroase structuri de planificare fiscală agresivă apar în general într-un context transfrontalier, ceea ce implică faptul că grupurile participante de societăți dețin un minimum de resurse. Pe această premisă, din motive de proporționalitate, normele privind baza comună ar trebui să fie obligatorii **la început** numai pentru societățile care fac parte dintr-un grup de dimensiuni substanțiale. În acest scop, ar trebui să fie stabilit un prag **inițial de 750 de milioane EUR** legat de dimensiune pe baza veniturilor totale consolidate ale unui grup care depune situații financiare consolidate. **Întrucât prezenta directivă vizează un nou standard pentru baza**

comună ar trebui să fie obligatorii pentru societățile care ar fi considerate un grup în cazul în care se materializează inițiativa completă. Pentru a contribui mai bine la realizarea obiectivului de facilitare a comerțului și a investițiilor pe piața internă, normele privind o bază fiscală comună a societăților ar trebui să fie disponibile, de asemenea, ca opțiune, pentru societățile care nu îndeplinesc criteriile respective.

fiscală a tuturor societăților din Uniune, pragul ar trebui coborât până la zero pe o perioadă maximă de șapte ani. Pentru a contribui mai bine la realizarea obiectivului de facilitare a comerțului și a investițiilor pe piața internă, normele privind o bază fiscală comună a societăților ar trebui să fie disponibile, de asemenea, *în prima etapă*, ca opțiune, pentru societățile care nu îndeplinesc criteriile respective.

Amendamentul 7

Propunere de directivă Considerentul 6

Textul propus de Comisie

(6) Este necesar să se definească noțiunea de sediu permanent situat în Uniune și care aparține unui contribuabil care este rezident în scopuri fiscale în Uniune. Obiectivul este de a asigura că toți contribuabilii în cauză împărtășesc o înțelegere comună și de a exclude posibilitatea unei discrepanțe din cauza definițiilor divergente. ***Dimpotrivă, nu ar trebui considerat esențial*** să existe o definiție comună a sediilor permanente situate într-o țară terță sau situate în Uniune, dar care aparțin unui contribuabil care este rezident în scopuri fiscale într-o țară terță. ***Această dimensiune ar trebui să fie lăsată în seama tratatelor fiscale bilaterale și a legislației naționale datorită interacțiunii sale complicate cu acordurile internaționale.***

Amendamentul

(6) Este necesar să se definească noțiunea de sediu permanent situat în Uniune și care aparține unui contribuabil care este rezident în scopuri fiscale în Uniune. ***De prea multe ori întreprinderile multinaționale se organizează pentru a-și transfera profiturile în regimuri fiscale favorabile unde nu plătesc niciun impozit sau plătesc impozite foarte mici. Conceptul de sediu permanent ar permite formularea unei definiții precise și obligatorii a condițiilor care atestă că o întreprindere multinațională este stabilită cu adevărat într-o anumită țară. Această măsură ar obliga întreprinderile multinaționale să își plătească impozitele în mod echitabil.*** Obiectivul este de a asigura că toți contribuabilii în cauză împărtășesc o înțelegere comună și de a exclude posibilitatea unei discrepanțe din cauza definițiilor divergente. ***În mod similar, este important*** să existe o definiție comună a sediilor permanente situate într-o țară terță sau situate în Uniune, dar care aparțin unui contribuabil care este rezident în scopuri fiscale într-o țară terță. ***În cazul în care prețurile de transfer determină transferul profiturilor către jurisdicții fiscale cu taxe reduse, atunci este de***

preferat un sistem care alocă profitul printr-o formulă de repartizare. Prin adoptarea unui astfel de sistem, Uniunea poate stabili un standard internațional pentru impozitarea modernă și eficientă a societăților. Comisia ar trebui să elaboreze orientări pentru faza de tranziție în care repartizarea pe baza unei formule coexistă cu alte metode de alocare în relația cu țările terțe, cu mențiunea că, în cele din urmă, repartizarea pe baza unei formule ar trebui să fie metoda standard de alocare. Comisia ar trebui să prezinte o propunere de stabilire a unui model de tratat fiscal al Uniunii, care să înlocuiască, în cele din urmă, miile de tratate bilaterale încheiate de fiecare stat membru.

Amendamentul 8

Propunere de directivă Considerentul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(6a) Bunurile digitale sunt în general foarte mobile și necorporale. Studiile au arătat că sectorul digital este foarte implicat în practici de planificare fiscală agresivă, întrucât multe modele de afaceri nu necesită o infrastructură fizică pentru a efectua tranzacții cu clienții și pentru a realiza profituri. Acest lucru le permite celor mai mari întreprinderi digitale să plătească impozite apropiate de zero pe venitul realizat. Trezoreriile statelor membre pierd venituri fiscale de miliarde de euro, din cauza imposibilității de a impozita întreprinderile multinaționale digitale. Pentru a remedia această nedreptate socială reală și urgentă, legislația în vigoare privind impozitarea societăților trebuie să fie extinsă pentru a include legătura cu un nou sediu digital permanent bazată pe o prezență digitală semnificativă. Este nevoie de condiții de concurență echitabile pentru modele de

afaceri similare pentru abordarea provocărilor de ordin fiscal care rezultă din contextul digitalizării, fără a afecta potențialul sectorului digital. În acest context, ar trebui să se ia în considerare în special lucrările de la nivelul OCDE privind un cadru internațional coerent de reglementare.

Amendamentul 9

Propunere de directivă Considerentul 8

Textul propus de Comisie

(8) Din veniturile impozabile ar trebui deduse cheltuielile de funcționare și anumite alte elemente. În mod normal, printre cheltuielile de funcționare deductibile ar trebui să se numere toate costurile legate de vânzări și cheltuielile legate de producerea, conservarea și asigurarea veniturilor. Pentru a sprijini inovarea în economie și modernizarea pieței interne, este necesar să se prevadă deduceri pentru costurile de cercetare și dezvoltare, **inclusiv super-deduceri, care ar trebui să fie integral înregistrate la cheltuieli în anul în care au fost suportate (cu excepția bunurilor imobile). Micile societăți în faza de lansare fără întreprinderi asociate și care sunt în mod particular inovatoare (o categorie care va cuprinde îndeosebi întreprinderile nou înființate) ar trebui, de asemenea, să fie sprijinite prin super-deduceri majorate pentru cheltuielile de cercetare și dezvoltare.** Pentru a garanta certitudinea juridică, ar trebui să existe, de asemenea, o listă a cheltuielilor nedeductibile.

Amendamentul

(8) Din veniturile impozabile ar trebui deduse cheltuielile de funcționare și anumite alte elemente. În mod normal, printre cheltuielile de funcționare deductibile ar trebui să se numere toate costurile legate de vânzări și cheltuielile legate de producerea, conservarea și asigurarea veniturilor. Pentru a sprijini inovarea în economie și modernizarea pieței interne, este necesar să se prevadă deduceri, **iar contribuabilii ar trebui să primească un credit fiscal pentru costurile reale de cercetare și dezvoltare legate de cheltuielile cu personalul, subcontractanții, lucrătorii temporari și lucrătorii independenți, iar aceste deduceri ar trebui să fie integral înregistrate la cheltuieli în anul în care au fost suportate (cu excepția bunurilor imobile). Pentru a se evita utilizarea abuzivă a deducerilor este nevoie de o definiție clară a cheltuielilor reale de cercetare și dezvoltare.** Pentru a garanta certitudinea juridică, ar trebui să existe, de asemenea, o listă a cheltuielilor nedeductibile.

Amendamentul 10

Propunere de directivă Considerentul 9

Textul propus de Comisie

(9) Evoluțiile recente ale fiscalității internaționale au subliniat faptul că, pentru a-și reduce obligațiile fiscale la nivel mondial, grupurile multinaționale de societăți sunt din ce în ce mai implicate în practici de evitare a obligațiilor fiscale care conduc la erodarea bazei impozabile și la transferul profitului, prin intermediul plăților de dobânzi excesive. Prin urmare, este necesar să se limiteze deductibilitatea costurilor aferente dobânzilor (și a altor costuri financiare), pentru a descuraja astfel de practici. În acest context, deductibilitatea costurilor aferente dobânzilor (și a altor costuri financiare) ar trebui permisă fără restricții numai în măsura în care aceste costuri pot fi compensate cu veniturile impozabile din dobânzi (și alte venituri financiare). Orice excedent la nivelul costurilor dobânzilor ar trebui să facă obiectul unor restricții ale deductibilității, care urmează să fie stabilite în funcție de câștigurile impozabile ale unui contribuabil înainte de dobânzi, impozite, depreciere și amortizare („EBITDA”).

Amendamentul

(9) Evoluțiile recente ale fiscalității internaționale au subliniat faptul că, pentru a-și reduce obligațiile fiscale la nivel mondial, grupurile multinaționale de societăți sunt din ce în ce mai implicate în practici de evitare a obligațiilor fiscale care conduc la erodarea bazei impozabile și la transferul profitului, prin intermediul plăților de dobânzi excesive. Prin urmare, este necesar să se limiteze deductibilitatea costurilor aferente dobânzilor (și a altor costuri financiare), pentru a descuraja astfel de practici. În acest context, deductibilitatea costurilor aferente dobânzilor (și a altor costuri financiare) ar trebui permisă fără restricții numai în măsura în care aceste costuri pot fi compensate cu veniturile impozabile din dobânzi (și alte venituri financiare). Orice excedent la nivelul costurilor dobânzilor ar trebui să facă obiectul unor restricții ale deductibilității, care urmează să fie stabilite în funcție de câștigurile impozabile ale unui contribuabil înainte de dobânzi, impozite, depreciere și amortizare („EBITDA”). ***Statele membre ar putea restricționa în continuare valoarea deductibilității costurilor dobânzilor și a altor costuri financiare pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție.***

Amendamentul 11

Propunere de directivă Considerentul 10

Textul propus de Comisie

(10) Faptul că dobânda plătită la împrumuturi este deductibilă din baza fiscală a unui contribuabil, dar acest lucru nu este valabil în cazul repartizărilor profitului creează un avantaj incontestabil în favoarea finanțării prin îndatorare, în detrimentul capitalurilor proprii. Având în vedere riscurile pe care le implică acest

Amendamentul

(10) Faptul că dobânda plătită la împrumuturi este deductibilă din baza fiscală a unui contribuabil, dar acest lucru nu este valabil în cazul repartizărilor profitului creează un avantaj incontestabil în favoarea finanțării prin îndatorare, în detrimentul capitalurilor proprii. Având în vedere riscurile pe care le implică acest

lucru pentru gradul de îndatorare a companiilor, **este esențial să se prevadă** măsuri care **să neutralizeze** tendința actuală de evitare a finanțării prin capitaluri proprii. **În acest context, se are în vedere să se acorde contribuabililor o deducere pentru creștere și investiții, conform căreia creșterile capitalurilor proprii ale unui contribuabil ar trebui să fie deductibile din baza impozabilă, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. Astfel, ar fi esențial să se asigure că sistemul nu suferă de efecte în cascadă și, în acest scop, ar fi necesar să se excludă valoarea fiscală a participațiilor unui contribuabil în întreprinderi asociate. În cele din urmă, pentru ca acest sistem al deducerii să fie suficient de robust, ar fi necesar să se stabilească norme de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale.**

Amendamentul 12

Propunere de directivă Considerentul 12

Textul propus de Comisie

(12) Pentru a descuraja transferul veniturilor pasive (în principal, financiare) ale unor societăți supuse unor impozite mari, ar trebui să se presupună că orice pierderi pe care aceste societăți le-ar suporta la sfârșitul unui an fiscal corespund, în majoritate, rezultatelor activității lor comerciale. Pe baza acestei premise, contribuabililor ar trebui să li se permită să raporteze pierderi pe **termen nelimitat și fără** restricții în raport cu suma deductibilă pe an. **Având în vedere că prin reportarea pierderilor asupra exercițiilor următoare se urmărește plata impozitelor de către contribuabil pe veniturile sale reale, nu există niciun motiv pentru a limita în timp această reportare.** În ceea ce privește perspectiva unei pierderi reportate

lucru pentru gradul de îndatorare a companiilor, **sunt esențiale** măsuri care **neutralizează** tendința actuală de evitare a finanțării prin capitaluri proprii, **prin limitarea posibilității de a deduce dobânzile plătite la împrumuturi** din baza fiscală a unui contribuabil. **O astfel de regulă privind limitarea deductibilității dobânzii reprezintă un instrument adecvat și suficient în acest sens.**

Amendamentul

(12) Pentru a descuraja transferul veniturilor pasive (în principal, financiare) ale unor societăți supuse unor impozite mari, ar trebui să se presupună că orice pierderi pe care aceste societăți le-ar suporta la sfârșitul unui an fiscal corespund, în majoritate, rezultatelor activității lor comerciale. Pe baza acestei premise, contribuabililor ar trebui să li se permită să raporteze pierderi pe **o perioadă de cinci ani și cu** restricții în raport cu suma deductibilă pe an. În ceea ce privește perspectiva unei pierderi reportate asupra exercițiilor anterioare, nu ar trebui să fie introdusă nicio astfel de regulă, pentru că acest lucru este relativ rar în practica statelor membre și tinde să conducă la o complexitate excesivă. **Directiva (UE) nr.**

asupra exercițiilor anterioare, nu ar trebui să fie introdusă nicio astfel de regulă, pentru că acest lucru este relativ rar în practica statelor membre și tinde să conducă la o complexitate excesivă. **În plus, ar trebui să fie stabilită o dispoziție antiabuz pentru a preveni, a contracara sau a combate încercările de a eluda normele privind deductibilitatea pierderilor prin achiziționarea de societăți care înregistrează pierderi.**

2016/1164 a Consiliului^{1a} prevede o dispoziție generală antiabuz pentru a preveni, a contracara sau a combate încercările de a eluda normele privind deductibilitatea pierderilor prin achiziționarea de societăți care înregistrează pierderi. Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui ia în considerare, de asemenea, în mod sistematic această dispoziție generală.

^{1a} **Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).**

Amendamentul 13

Propunere de directivă Considerentul 13

Textul propus de Comisie

(13) Pentru a facilita capacitatea societăților la nivelul fluxului de numerar – de exemplu, prin compensarea pierderilor de înființare într-un stat membru cu profiturile obținute într-un alt stat membru – și pentru a încuraja extinderea transfrontalieră în cadrul Uniunii, contribuabilii ar trebui să aibă dreptul să ia în calcul, temporar, pierderile suferite de filialele lor directe și de sediile permanente situate în alte state membre. În acest scop, o societate-mamă sau sediul central situat într-un stat membru ar trebui să poată deduce din baza sa fiscală, într-un an fiscal dat, pierderile suferite în același an fiscal de către filialele sale directe sau de către sediile permanente situate în alte state membre, proporțional cu participația acesteia. Societatea-mamă ar trebui să fie obligată să adauge din nou la baza sa fiscală, luând în considerare valoarea

Amendamentul

eliminat

pierderilor deduse anterior, orice profituri ulterioare realizate de respectivele filiale directe sau sedii permanente. Întrucât este esențial să se protejeze veniturile fiscale la nivel național, pierderile deduse ar trebui, de asemenea, să fie reîncorporate în mod automat dacă acest lucru nu a avut loc deja după un anumit număr de ani sau dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru clasificarea drept filială directă sau sediu permanent.

Amendamentul 14

Propunere de directivă Considerentul 15

Textul propus de Comisie

(15) Este esențial să se prevadă măsuri corespunzătoare de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, pentru a consolida reziliența normelor privind o bază comună împotriva practicilor de planificare fiscală agresivă. Mai precis, sistemul ar trebui să includă o regulă generală antiabuz („RGAA”), completată cu măsuri destinate să descurajeze anumite tipuri de practici de evitare a obligațiilor fiscale. Dat fiind faptul că regulile generale antiabuz au funcția de a combate practicile fiscale abuzive care nu au fost încă abordate prin dispoziții specifice, acestea completează lacunele, ceea ce nu ar trebui să afecteze aplicabilitatea normelor specifice de combatere a evitării obligațiilor fiscale. În cadrul Uniunii, regulile generale antiabuz ar trebui să se aplice acordurilor care nu sunt autentice. De asemenea, este important să se asigure că RGAA se aplică în mod uniform situațiilor interne, situațiilor transfrontaliere în cadrul Uniunii și situațiilor transfrontaliere care implică societăți stabilite în țări terțe, astfel încât să nu difere domeniul de aplicare și rezultatele aplicării acestora.

Amendamentul

(15) Este esențial să se prevadă măsuri corespunzătoare de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, pentru a consolida reziliența normelor privind o bază comună împotriva practicilor de planificare fiscală agresivă. Mai precis, sistemul ar trebui să includă o regulă generală antiabuz („RGAA”) **solidă și eficientă**, completată cu măsuri destinate să descurajeze anumite tipuri de practici de evitare a obligațiilor fiscale. Dat fiind faptul că regulile generale antiabuz au funcția de a combate practicile fiscale abuzive care nu au fost încă abordate prin dispoziții specifice, acestea completează lacunele, ceea ce nu ar trebui să afecteze aplicabilitatea normelor specifice de combatere a evitării obligațiilor fiscale. În cadrul Uniunii, regulile generale antiabuz ar trebui să se aplice acordurilor care nu sunt autentice. De asemenea, este important să se asigure că RGAA se aplică în mod uniform situațiilor interne, situațiilor transfrontaliere în cadrul Uniunii și situațiilor transfrontaliere care implică societăți stabilite în țări terțe, astfel încât să nu difere domeniul de aplicare și rezultatele aplicării acestora.

Amendamentul 15

Propunere de directivă Considerentul 17

Textul propus de Comisie

(17) Luând în considerare faptul că efectul tratamentului neuniform al elementelor hibride este, de regulă, o dublă deducere (și anume, o deducere în ambele state) sau o deducere a veniturilor într-un stat fără includere în baza impozabilă într-un alt stat, astfel de situații afectează în mod evident piața internă prin denaturarea mecanismelor sale și crearea de lacune care permit dezvoltarea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. Având în vedere faptul că tratamentul neuniform este generat de diferențele naționale în materie de calificare juridică a anumitor tipuri de entități sau de plăți financiare, în mod normal, acesta nu apare între societățile care aplică normele comune pentru calcularea bazei lor fiscale. Cu toate acestea, tratamentul neuniform ar persista în interacțiunea dintre cadrul bazei comune și sistemele de impozitare a societăților de la nivel național sau ale unor țări terțe. Pentru a neutraliza efectele schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, *este necesar să se stabilească norme prin care una dintre cele două jurisdicții implicate în tratamentul neuniform refuză deducerea unei plăți sau se asigură că veniturile corespunzătoare sunt incluse în baza fiscală a societăților.*

Amendamentul 16

Propunere de directivă Considerentul 17 a (nou)

Amendamentul

(17) Luând în considerare faptul că efectul tratamentului neuniform al elementelor hibride *și al sucursalelor* este, de regulă, o dublă deducere (și anume, o deducere în ambele state) sau o deducere a veniturilor într-un stat fără includere în baza impozabilă într-un alt stat, astfel de situații afectează în mod evident piața internă prin denaturarea mecanismelor sale și crearea de lacune care permit dezvoltarea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. Având în vedere faptul că tratamentul neuniform este generat de diferențele naționale în materie de calificare juridică a anumitor tipuri de entități sau de plăți financiare, în mod normal, acesta nu apare între societățile care aplică normele comune pentru calcularea bazei lor fiscale. Cu toate acestea, tratamentul neuniform ar persista în interacțiunea dintre cadrul bazei comune și sistemele de impozitare a societăților de la nivel național sau ale unor țări terțe. Pentru a neutraliza efectele schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride *sau al unor scheme înrudite, Directiva (UE) 2016/1164 stabilește norme privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride și ale elementelor hibride inversate. Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui ia în considerare, în mod sistematic, aceste norme.*

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(17a) Statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să introducă măsuri suplimentare de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale pentru a reduce efectele negative ale transferului profiturilor către țările terțe cu impozite reduse, care nu realizează neapărat și în mod automat schimburi de informații fiscale în conformitate cu standardele Uniunii.

Amendamentul 17

Propunere de directivă Considerentul 17 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(17b) Statele membre ar trebui să pună în funcțiune un sistem de sancțiuni pentru încălcarea de către întreprinderi a dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu prezenta directivă, astfel cum se prevede în legislația națională, și să informeze Comisia în consecință.

Amendamentul 18

Propunere de directivă Considerentul 19

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(19) Pentru a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește (i) luarea în considerare a modificărilor aduse legislației statelor membre cu privire la formele de societăți și impozitele pe profit și modificarea anexelor I și II în acest sens; (ii) stabilirea unor definiții

(19) Pentru a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește (i) luarea în considerare a modificărilor aduse legislației statelor membre cu privire la formele de societăți și impozitele pe profit și modificarea anexelor I și II în acest sens; (ii) stabilirea unor definiții

suplimentare; **(iii) adoptarea de norme detaliate de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale într-un număr de domenii specifice relevante pentru deducerea pentru creștere și investiții;** **(iv)** definirea mai detaliată a conceptelor de proprietate juridică și economică a activelor în leasing; **(v)** calcularea elementelor de capital și dobândă ale plăților de leasing și a bazei de calcul a amortizării activelor în leasing; **și (vi)** definirea mai precisă a categoriilor de imobilizări supuse amortizării. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

suplimentare; **(iii)** definirea mai detaliată a conceptelor de proprietate juridică și economică a activelor în leasing; **(iv)** calcularea elementelor de capital și dobândă ale plăților de leasing și a bazei de calcul a amortizării activelor în leasing; **(v)** definirea mai precisă a categoriilor de imobilizări supuse amortizării. **și (vi) elaborarea de orientări pentru faza de tranziție, în care repartizarea pe baza unei formule coexistă cu alte metode de alocare în relația cu țările terțe.** Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

Amendamentul 19

Propunere de directivă Considerentul 19 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(19a) Comisia ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare uniformă a prezentei directive, pentru a se evita situațiile în care autoritățile competente ale statelor membre impun aplicarea unor regimuri diferite. În plus, lipsa unor norme de contabilitate armonizate în Uniune nu ar trebui să conducă la noi oportunități de planificare fiscală și arbitraj fiscal. Prin urmare, armonizarea normelor contabile ar putea conferi mai multă soliditate regimului comun, în special dacă și atunci când toate societățile Uniunii intră sub incidența regimului respectiv.

Amendamentul 20

Propunere de directivă

Considerentul 23

Textul propus de Comisie

(23) Comisia ar trebui să aibă obligația de a revizui aplicarea directivei după cinci ani de la intrarea sa în vigoare și să raporteze Consiliului cu privire la funcționarea acesteia. Statele membre ar trebui să aibă obligația să comunice Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă,

Amendamentul

(23) ***Întrucât prezenta directivă conține o modificare importantă a normelor privind impozitarea societăților comerciale, Comisia ar trebui să aibă obligația de a efectua o evaluare riguroasă a aplicării directivei după cinci ani de la intrarea sa în vigoare și de a raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea acesteia. Acest raport de punere în aplicare ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele puncte: impactul sistemului de impozitare prevăzut în prezenta directivă asupra veniturilor fiscale ale statelor membre, avantajele și dezavantajele sistemului pentru întreprinderile mici și mijlocii, impactul asupra colectării echitabile a impozitelor între statele membre, impactul asupra pieței interne în ansamblu, în special în ceea ce privește posibila denaturare a concurenței între societățile care fac obiectul noilor norme prevăzute în prezenta directivă, și numărul de întreprinderi care intră sub incidența domeniului de aplicare în perioada de tranziție; Comisia ar trebui să aibă obligația de a revizui aplicarea prezentei directive după 10 ani de la intrarea sa în vigoare și să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea acesteia.*** Statele membre ar trebui să aibă obligația să comunice Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă,

Amendamentul 21

Propunere de directivă Articolul 1 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Prezenta directivă instituie un sistem privind o bază comună pentru impozitarea

Amendamentul

(1) Prezenta directivă instituie un sistem privind o bază comună pentru impozitarea

anumitor societăți și stabilește norme de calculare a bazei respective.

în Uniune a anumitor societăți și stabilește norme de calculare a bazei respective, **inclusiv norme referitoare la măsuri privind combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și măsuri privind dimensiunea internațională a sistemului fiscal propus.**

Amendamentul 22

Propunere de directivă

Articolul 2 – alineatul 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

1. Normele prezentei directive se aplică unei societăți care este înființată în temeiul legislației unui stat membru, inclusiv sediilor sale permanente din alte state membre, în cazul în care societatea îndeplinește toate condițiile următoare:

Amendamentul

(1) Normele prezentei directive se aplică unei societăți care este înființată în temeiul legislației unui stat membru, inclusiv sediilor sale permanente **și sediilor digitale permanente** din alte state membre, în cazul în care societatea îndeplinește toate condițiile următoare:

Amendamentul 23

Propunere de directivă

Articolul 2 – alineatul 1 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) este membră a unui grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară cu un venit total consolidat al grupului care depășește 750 000 000 EUR în exercițiul financiar care precedă exercițiul financiar relevant;

Amendamentul

(c) este membră a unui grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară cu un venit total consolidat al grupului care depășește 750 000 000 EUR în exercițiul financiar care precedă exercițiul financiar relevant; **Acest prag se reduce la zero pe o perioadă maximă de șapte ani;**

Amendamentul 24

Propunere de directivă

Articolul 2 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

3. O societate care îndeplinește condițiile de la alineatul (1) literele (a) și (b), dar nu îndeplinește condițiile prevăzute la litera (c) sau (d) de la alineatul respectiv poate opta, inclusiv pentru sediile sale permanente situate în alte state membre, să aplice normele prezentei directive **pentru o perioadă de cinci ani fiscali. Această perioadă se prelungește în mod automat cu perioade succesive de cinci ani fiscali, dacă nu există o notificare de încetare a aplicării, în conformitate cu articolul 65 alineatul (3). Condițiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie să fie îndeplinite de fiecare dată când are loc prelungirea perioadei.**

Amendamentul

(3) O societate care îndeplinește condițiile de la alineatul (1) literele (a) și (b), dar nu îndeplinește condițiile prevăzute la litera (c) sau (d) de la alineatul respectiv poate opta, inclusiv pentru sediile sale permanente situate în alte state membre, să aplice normele prezentei directive.

Amendamentul 25

**Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 4**

Textul propus de Comisie

4. **Normele din prezenta directivă nu se aplică în cazul companiilor de transport maritim aflate sub un regim fiscal special. O companie de transport maritim aflată sub un regim fiscal special este luată în considerare pentru a determina societățile care sunt membre ale aceluiași grup, astfel cum se prevede la articolul 3.**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 26

**Propunere de directivă
Articolul 3 – alineatul 1 – litera a**

Textul propus de Comisie

(a) dreptul de a exercita **mai mult** de **50% din drepturile de vot; și**

Amendamentul

(a) dreptul de a exercita **drepturi de vot care depășesc 50 %; și**

Amendamentul 27

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 12

Textul propus de Comisie

(12) „costurile îndatorării” înseamnă cheltuielile reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile și cheltuielile suportate în legătură cu obținerea de finanțare, astfel cum sunt definite în dreptul intern, inclusiv plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, plăți în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative, costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent, amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer, dobânzi nominale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, ***randamentul nominal al creșterilor nete de capitaluri proprii, în conformitate cu articolul 11 din prezenta directivă,*** anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;

Amendamentul

12. „costurile îndatorării” înseamnă cheltuielile reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile și cheltuielile suportate în legătură cu obținerea de finanțare, astfel cum sunt definite în dreptul intern, inclusiv plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, plăți în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative, costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent, amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer, dobânzi nominale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;

Amendamentul 28

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 30 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

30a. „jurisdicție fiscală necooperantă” înseamnă o jurisdicție care îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:

(a) jurisdicția nu îndeplinește standardele internaționale în materie de transparență;

(b) în cadrul jurisdicției există eventuale regimuri preferențiale;

(c) în cadrul jurisdicției există un sistem fiscal fără niciun impozit pe venit sau cu un impozit pe venit apropiat de zero;

Amendamentul 29

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 30 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

30b. „substanță economică” înseamnă criteriile concrete care, inclusiv în contextul economiei digitale, pot fi folosite pentru definierea prezenței impozabile a unei întreprinderi, cum ar fi existența resurselor umane și materiale specifice entității respective, autonomia sa de gestiune, realitatea sa juridică, veniturile pe care le generează și, dacă este cazul, natura activelor sale;

Amendamentul 30

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 30 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

30c. „întreprindere cutie poștală” înseamnă orice tip de entitate juridică care nu are substanță economică și care este înființată exclusiv în scopuri fiscale;

Amendamentul 31

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 30 d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

30d. „costuri cu redevențele” înseamnă costurile ce rezultă din plăți de orice fel efectuate ca remunerație pentru utilizarea sau concesiunea utilizării unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele cinematografice și programele informatice, a unui brevet, a unei mărci comerciale, a unui proiect sau model, a unui plan, a unei formule secrete sau a unui procedeu secret, precum și pentru informații legate de o experiență acumulată în domeniul industrial, comercial sau științific sau pentru orice alt activ necorporal; plățile efectuate pentru utilizarea sau concesiunea dreptului de a utiliza echipamente industriale, comerciale sau științifice sunt considerate costuri cu redevențele;

Amendamentul 32

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 30 e (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

30e. „prețuri de transfer” înseamnă prețurile la care o întreprindere transferă active corporale sau necorporale sau furnizează servicii întreprinderilor asociate;

Amendamentul 33

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 31

(31) „tratament neuniform al elementelor hibride” înseamnă *o situație apărută între un contribuabil și o întreprindere asociată sau un acord structurat între părți din jurisdicții fiscale diferite, în cazul în care oricare dintre următoarele rezultate se datorează diferențelor în ceea ce privește calificarea juridică a unui instrument financiar sau a unei entități, sau în ceea ce privește tratamentul unei prezențe comerciale ca fiind un sediu permanent:*

(a) are loc deducerea aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi din baza impozabilă atât în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, cât și în cealaltă jurisdicție (denumită în continuare „dublă deducere”);

(b) are loc deducerea unei plăți din baza impozabilă în jurisdicția în care își are originea plata, fără o includere corespunzătoare a aceleiași plăți, în scopuri fiscale, în baza impozabilă a celeilalte jurisdicții („deducere fără includere”);

(c) în cazul unor diferențe în ceea ce privește tratamentul unei prezențe comerciale ca sediu permanent, neimpozitarea venitului care își are sursa într-o jurisdicție, fără o includere corespunzătoare, în scopuri fiscale, a aceluiași venit în cealaltă jurisdicție („neimpozitare fără includere”).

Un tratament neuniform al elementelor hibride apare numai în măsura în care aceeași plată dedusă, aceleași cheltuieli suportate sau pierderi suferite în două jurisdicții depășesc valoarea venitului care este inclus în ambele jurisdicții și care poate fi atribuit aceleiași surse.

Un tratament neuniform al elementelor hibride include, de asemenea, transferul unui instrument financiar în cadrul unui acord structurat care implică un

31. „tratament neuniform al elementelor hibride” înseamnă un **tratament neuniform al elementelor hibride, astfel cum este definit articolul 2 punctul 9 din Directiva (UE) 2016/1164;**

contribuabil, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv, care sunt rezidente în scopuri fiscale în jurisdicții diferite, dând naștere la oricare dintre următoarele rezultate:

(a) deducerea unei plăți în legătură cu randamentul aferent, fără o includere corespunzătoare a plății respective în scopuri fiscale, cu excepția cazului în care randamentul aferent este inclus în venitul impozabil al uneia dintre părțile implicate;

(b) o reducere pentru impozitul reținut la sursă pentru o plată derivată din instrumentul financiar transferat către mai mult de una dintre părțile implicate;

Amendamentul 34

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 32

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(32) „acord structurat” înseamnă un acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în termenii acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștință de tratamentul neuniform și acesta (aceasta) nu a beneficiat de o parte din valoarea beneficiului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride;

eliminat

Amendamentul 35

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 33 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

33a. „sediul digital permanent” înseamnă o prezență digitală semnificativă a unui contribuabil care furnizează servicii adresate consumatorilor sau întreprinderilor dintr-o anumită jurisdicție, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (2a);

Amendamentul 36

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 1 – punctul 33 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

33b. „număr de identificare fiscală european (NIF) ” înseamnă un număr corespunzător definiției din Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2012 privind planul de acțiune pentru consolidarea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale.

Amendamentul 37

Propunere de directivă

Articolul 4 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a stabili definiții ale mai multor concepte.

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a **actualiza definițiile actuale sau pentru a** stabili definiții ale mai multor concepte.

Amendamentul 38

Propunere de directivă

Articolul 5 – alineatul 1 – partea introductivă

Textul propus de Comisie

1. Se consideră că un contribuabil are un sediu permanent într-un alt stat membru decât **statul membru** în care **este rezident în scopuri fiscale** atunci când deține în acest alt stat membru **un loc fix** prin care își desfășoară activitatea, integral sau parțial, incluzând în special:

Amendamentul

(1) Se consideră că un contribuabil are un sediu permanent, care **include un sediu permanent digital**, într-un alt stat membru decât **jurisdicția** în care **își are rezidența fiscală** atunci când deține în acest alt stat membru **o prezență comercială fixă sau o prezență digitală** prin care își desfășoară activitatea, integral sau parțial, incluzând în special:

Amendamentul 39

Propunere de directivă

Articolul 5 – alineatul 1 – litera fa (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(fa) o platformă digitală sau orice alt model de afaceri digitale bazate pe colectarea și exploatarea datelor în scop comercial.

Amendamentul 40

Propunere de directivă

Articolul 5 – alineatul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2a) În cazul în care un contribuabil rezident într-o jurisdicție oferă acces la o platformă digitală sau o platformă electronică propriu-zisă, cum ar fi o aplicație electronică, o bază de date, o piață online, un spațiu de stocare sau oferă motoare de căutare sau servicii de publicitate pe un site internet sau o aplicație electronică, se consideră că acest contribuabil are un sediu permanent într-un alt stat membru decât cel în jurisdicția în care are rezidența fiscală în cazul în

care suma totală a veniturilor contribuabilului sau ale întreprinderii asociate ca urmare a operațiunilor la distanță generate de platformele digitale menționate mai sus în jurisdicția nerezidentă depășește 5 000 000 de euro pe an și dacă este întrunită una dintre următoarele condiții:

(a) cel puțin 1000 de utilizatori individuali înregistrați în fiecare lună, cu domiciliul într-un alt stat membru decât cel în jurisdicția în care contribuabilul își are rezidența fiscală, s-au conectat sau au vizitat platforma digitală a contribuabilului;

(b) cel puțin 1000 de contracte digitale au fost încheiate lunar cu clienți sau utilizatori cu domiciliul în jurisdicția nerezidentă într-un an fiscal;

(c) volumul de conținuturi digitale colectate de contribuabil într-un an fiscal depășește 10 % din conținutul digital stocat al grupului.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a modifica prezenta directivă prin ajustarea elementelor descrise la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat pe baza progreselor realizate în cadrul acordurilor internaționale.

Dacă, pe lângă elementul bazat pe venituri prevăzut la primul paragraf de la prezentul alineat, unui contribuabil i se aplică unul sau mai multe din cele trei elemente digitale prevăzute la literele (a), (b) și (c) în statul membru în cauză, se consideră că contribuabilul are un sediu permanent în acel stat membru.

Un contribuabil trebuie să prezinte autorităților fiscale toate informațiile relevante pentru determinarea sediului permanent sau a sediului digital permanent în conformitate cu prezentul articol.

Amendamentul 41

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

În plus față de sumele care sunt deductibile drept costuri pentru cercetare și dezvoltare în conformitate cu alineatul (2), contribuabilul poate deduce, de asemenea, pe an fiscal, încă 50% din astfel de costuri pe care le-a suportat în cursul anului respectiv, cu excepția costurilor legate de imobilizările corporale mobile. În măsura în care costurile pentru cercetare și dezvoltare depășesc 20 000 000 EUR, contribuabilul poate deduce 25% din suma care depășește această valoare.

Amendamentul

Pentru costuri pentru cercetare și dezvoltare în cuantum de cel mult 20 000 000 EUR, legate de cheltuielile cu personalul, inclusiv remunerații, cu subcontractanții, lucrătorii temporari și lucrătorii independenți, contribuabilul primește un credit fiscal în valoare de 10 % din cheltuieli.

Amendamentul 42

Propunere de directivă Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Prin derogare de la primul paragraf, contribuabilul poate deduce încă 100% din costurile sale de cercetare și dezvoltare de până la 20 000 000 EUR în cazul în care contribuabilul îndeplinește următoarele condiții în mod cumulativ:

(a) este o întreprindere necotată cu mai puțin de 50 de angajați și cu o cifră de afaceri anuală și/sau un bilanț total anual care nu depășește 10 000 000 EUR;

(b) nu este înregistrat de mai mult de cinci ani. În cazul în care contribuabilul nu are obligația de a se înregistra, se poate considera că perioada de cinci ani începe în momentul în care întreprinderea își începe activitatea economică sau în care este impozabilă pentru această activitate;

(c) nu a fost format printr-o fuziune;

Amendamentul

eliminat

(d) *nu are întreprinderi asociate.*

Amendamentul 43

Propunere de directivă Articolul 11

Textul propus de Comisie

[...]

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 44

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) 50% din cheltuielile de protocol, până la o valoare care nu depășește [x]% din veniturile din anul fiscal;

Amendamentul

(b) 50 % din cheltuielile ***obișnuite și necesare*** de protocol, ***legate în mod direct de activitatea economică a contribuabilului sau aferente acesteia***, până la o valoare care nu depășește [x] % din veniturile din anul fiscal;

Amendamentul 45

Propunere de directivă Articolul 12 – paragraful 1 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) transferul rezultatului reportat într-un fond de rezervă care face parte din capitalul propriu al societății;

Amendamentul

(c) transferul rezultatului reportat într-un fond de rezervă care face parte din capitalul propriu al societății, ***cu excepția rezultatului reținut într-un fond de rezervă de către întreprinderile cooperative și consorțiile de cooperative, atât în cursul activității curente a societății, cât și după încetarea acesteia, în conformitate cu prevederile fiscale naționale***;

Amendamentul 46

Propunere de directivă

Articolul 12 – paragraful 1 – litera ja (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ja) cheltuieli în favoarea unor beneficiari cu sediul în țări aflate pe lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante în scopuri fiscale (cunoscute și sub denumirea de „paradisuri fiscale“);

Amendamentul 47

Propunere de directivă

Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Costurile excedentare ale îndatorării sunt deductibile în anul fiscal în care acestea sunt suportate pentru maximum **30** % din veniturile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, depreciere și amortizare („EBITDA”) sau pentru o sumă maximă de **3 000 000** EUR, oricare dintre acestea este mai mare.

Costurile excedentare ale îndatorării sunt deductibile în anul fiscal în care acestea sunt suportate pentru maximum **10** % din veniturile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, depreciere și amortizare („EBITDA”) sau pentru o sumă maximă de **1 000 000** EUR, oricare dintre acestea este mai mare.

Amendamentul 48

Propunere de directivă

Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În sensul prezentului articol, în cazul în care un contribuabil are permisiunea sau obligația să acționeze în numele unui grup, astfel cum este definit în normele unui sistem național de impozitare a grupurilor, întregul grup este tratat ca un contribuabil. În aceste condiții, costurile excedentare ale îndatorării și EBITDA se calculează pentru întregul grup. De asemenea, suma de **3 000 000** EUR este luată în considerare pentru

În sensul prezentului articol, în cazul în care un contribuabil are permisiunea sau obligația să acționeze în numele unui grup, astfel cum este definit în normele unui sistem național de impozitare a grupurilor, întregul grup este tratat ca un contribuabil. În aceste condiții, costurile excedentare ale îndatorării și EBITDA se calculează pentru întregul grup. De asemenea, suma de **1 000 000** EUR este luată în considerare

întregul grup.

pentru întregul grup.

Amendamentul 49

Propunere de directivă Articolul 13 – alineatul 6

Textul propus de Comisie

6. Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse într-un an fiscal dat sunt reportate **fără limită** de **timp**.

Amendamentul

(6) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse într-un an fiscal dat sunt reportate **pe o perioadă de cinci ani**.

Amendamentul 50

Propunere de directivă Articolul 14 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 14a

Derogări specifice

Rezultatul reportat într-un fond de rezervă de către cooperative și consorții, atât în cursul activității curente a societății, cât și după încetarea acesteia, precum și beneficiile acordate de cooperative și consorții propriilor membri sunt deductibile ori de câte ori deductibilitatea este permisă de către legislațiile fiscale naționale.

Amendamentul 51

Propunere de directivă Articolul 29

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 29

Articolul 29

Impozitarea la ieșire

Impozitarea la ieșire

1. O sumă egală cu valoarea de piață a activelor transferate, în momentul ieșirii

În sensul prezentei directive, se aplică normele privind impozitarea la ieșire

activelor, minus valoarea lor fiscală, este tratată ca venituri obținute în oricare dintre următoarele situații:

prevăzute în Directiva (UE) 2016/1164.

- (a) în cazul în care un contribuabil transferă active de la sediul central la sediul permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță;*
- (b) în cazul în care un contribuabil transferă active de la sediul permanent dintr-un stat membru la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate;*
- (c) în cazul în care un contribuabil își mută rezidența fiscală într-un alt stat membru sau într-o țară terță, cu excepția activelor care rămân legate efectiv de un sediu permanent în primul stat membru;*
- (d) în cazul în care un contribuabil transferă activitatea economică desfășurată la un sediu permanent dintr-un stat membru către un alt stat membru sau către o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate.*

2. Statul membru în care sunt transferate activele, rezidența fiscală sau activitatea economică desfășurată la un sediu permanent acceptă valoarea stabilită de statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent ca valoare fiscală inițială a activelor.

3. Prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de finanțarea prin instrumente financiare și nici activelor constituite ca garanție sau dacă transferul activelor are loc în scopul de a îndeplini anumite cerințe prudențiale de capital sau în scopul gestionării lichidităților în cazul în care activele sunt destinate să revină statului membru al entității care a efectuat transferul în

termen de 12 luni.

Amendamentul 52

Propunere de directivă Articolul 41 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

1. Pierderile suferite într-un an fiscal de un contribuabil rezident sau un sediu permanent al unui contribuabil nerezident pot fi reportate și deduse în anii fiscali ulteriori, ***dacă prezenta directivă nu prevede altfel.***

Amendamentul

(1) Pierderile suferite într-un an fiscal de un contribuabil rezident sau un sediu permanent al unui contribuabil nerezident pot fi reportate și deduse în anii fiscali ulteriori, ***pentru o perioadă de maxim cinci ani.***

Amendamentul 53

Propunere de directivă Articolul 42

Textul propus de Comisie

Articolul 42

Compensarea și recuperarea pierderilor

1. ***Un contribuabil rezident care este încă profitabil după deducerea propriilor pierderi în conformitate cu articolul 41 poate deduce, de asemenea, pierderile suferite, în același an fiscal, de filialele sale directe eligibile, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1), sau de sediul (sediile) permanent(e) situat(e) în alte state membre. Această compensare a pierderilor se acordă pentru o perioadă limitată de timp, în conformitate cu alineatele (3) și (4) ale prezentului articol.***

2. ***Deducerea este proporțională cu participația contribuabilului rezident în filialele sale eligibile, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1), și este integrală pentru sediile permanente. Reducerea bazei fiscale a contribuabilului rezident nu poate să genereze în niciun caz o valoare negativă.***

Amendamentul

eliminat

3. **Contribuabilul rezident adaugă la baza sa fiscală, până la suma dedusă anterior ca pierdere, orice profituri ulterioare realizate de filialele sale eligibile, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1), sau de sediile sale permanente.**

4. **Pierderile deduse în conformitate cu alineatele (1) și (2) se reîncorporează automat în baza fiscală a contribuabilului rezident în oricare dintre următoarele situații:**

(a) **în cazul în care, la sfârșitul celui de al cincilea an fiscal după ce pierderile au devenit deductibile, nu s-a reîncorporat niciun profit sau profiturile reîncorporate nu corespund valorii integrale a pierderilor deduse;**

(b) **în cazul în care filiala eligibilă, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1), este vândută, lichidată sau transformată într-un sediu permanent;**

(c) **în cazul în care sediul permanent este vândut, lichidat sau transformat într-o filială;**

(d) **în cazul în care societatea-mamă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1).**

Amendamentul 54

Propunere de directivă Articolul 45 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 45a

Contribuția fiscală efectivă

Atât timp cât pragul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (c) rămâne în vigoare, statele membre monitorizează și publică contribuția fiscală efectivă a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor multinaționale în statele

membre, astfel încât statele membre să poată asigura condiții concurențiale echitabile pentru societățile similare din cadrul Uniunii și să poată reduce sarcina administrativă și costurile pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Amendamentul 55

Propunere de directivă Articolul 53 – alineatul 1 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Prin derogare de la articolul 8 literele (c) și (d), un contribuabil nu este scutit de impozitul pe venituri obținute în străinătate pe care le-a primit sub formă de distribuire a profitului de la o entitate dintr-o țară terță sau sub formă de încasări din vânzarea acțiunilor deținute într-o entitate dintr-o țară terță în cazul în care această entitate, în țara sa de rezidență fiscală, este supusă unei cote oficiale a impozitului pe profit mai mică decât ***jumătate din cota oficială a impozitului la care contribuabilul ar fi fost supus***, în legătură cu astfel de venituri obținute în străinătate, în statul membru al rezidenței sale fiscale.

Amendamentul

Prin derogare de la articolul 8 literele (c) și (d), un contribuabil nu este scutit de impozitul pe venituri obținute în străinătate ***care nu provin din afaceri active și*** pe care le-a primit sub formă de distribuire a profitului de la o entitate dintr-o țară terță sau sub formă de încasări din vânzarea acțiunilor deținute într-o entitate dintr-o țară terță în cazul în care această entitate, în țara sa de rezidență fiscală, este supusă unei cote oficiale a impozitului pe profit mai mică decât **15 %**, în legătură cu astfel de venituri obținute în străinătate, în statul membru al rezidenței sale fiscale.

Amendamentul 56

Propunere de directivă Articolul 53 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. În cazul în care se aplică alineatul (1), contribuabilul este supus impozitului pe venituri obținute în străinătate cu o deducere a impozitului plătit în țara terță din obligația sa fiscală în statul membru în care este rezident în scopuri fiscale. Deducerea nu trebuie să depășească valoarea impozitului, astfel cum a fost calculat înainte de deducere, care corespunde venitului care poate fi

Amendamentul

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1), contribuabilul este supus impozitului pe venituri obținute în străinătate cu o deducere a impozitului plătit în țara terță din obligația sa fiscală în statul membru în care este rezident în scopuri fiscale. Deducerea nu trebuie să depășească valoarea impozitului, astfel cum a fost calculat înainte de deducere, care corespunde venitului care poate fi

impozitat.

impozitat. ***Pentru a beneficia de deducere, contribuabilul trebuie să dovedească autorităților fiscale din țara sa că venitul din străinătate provine din afaceri active, iar dovada se poate face printr-un certificat emis de autoritățile fiscale din străinătate.***

Amendamentul 57

Propunere de directivă

Articolul 58

Textul propus de Comisie

Articolul 58

Regula generală antiabuz

1. În scopul calculării bazei fiscale în temeiul dispozițiilor prezentei directive, un stat membru nu ia în considerare un acord sau o serie de acorduri care, fiind realizate cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentei directive, nu sunt autentice, ținând cont de toate faptele și circumstanțele relevante. Un acord poate cuprinde mai multe etape sau părți.

2. În sensul alineatului (1), un acord sau o serie de acorduri sunt considerate ca nefiind autentice în măsura în care nu sunt realizate din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică.

3. Un acord sau o serie de acorduri care nu sunt luate în considerare în conformitate cu alineatul (1) sunt tratate, în scopul calculării bazei fiscale, pe baza substanței lor economice.

Amendamentul 58

Propunere de directivă

Articolul 59 – alineatul 1 – paragraful 1 – partea introductivă

Amendamentul

Articolul 58

Regula generală antiabuz

În sensul prezentei directive, se aplică dispozițiile generale anti-abuz prevăzute în Directiva (UE) 2016/1164.

Textul propus de Comisie

O entitate sau un sediu permanent ale cărui profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în statul membru în care se află sediul central este tratat(ă) ca o societate străină controlată în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

Amendamentul

Statul membru al contribuabilului aplică unei entități sau unui sediu permanent, ale cărei (cărui) profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în statul membru respectiv, același tratament ca unei societăți străine controlate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

Amendamentul 59

Propunere de directivă

Articolul 59 – alineatul 1 – paragraful 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) impozitul pe profit plătit efectiv de către entitate sau sediul permanent pentru profiturile sale este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput pentru profiturile entității sau sediului permanent în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile respective de către entitate sau sediul permanent.

Amendamentul

(b) profiturile entității sunt supuse unei rate efective a impozitului pe profit mai mică de 15 %; această rată se evaluează pe baza profitului înainte de aplicarea operațiunilor instituite de aceste țări pentru a reduce baza impozabilă supusă ratei; această rată se revizuieste anual pe baza evoluțiilor economice ale comerțului mondial;

Amendamentul 60

Propunere de directivă

Articolul 59 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

În sensul primului paragraf litera (b), la calcularea impozitului pe profit care ar fi fost perceput pe profiturile entității în conformitate cu dispozițiile prezentei directive în statul membru al contribuabilului, nu se ia în considerare venitul niciunui sediu permanent al entității care nu este supus impozitării sau care este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 61

Propunere de directivă Articolul 59 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. În cazul în care o entitate sau un sediu permanent beneficiază de același tratament ca o societate străină controlată, în temeiul alineatului (1), **venitul nedistribuit al entității sau al sediului permanent este supus impozitului în măsura în care rezultă din următoarele categorii:**

- (a) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
- (b) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;
- (c) dividende și venituri din vânzarea de acțiuni;
- (d) venituri din leasing financiar;
- (e) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
- (f) venituri de la societăți de facturare care obțin venituri din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate sau vândute acestora și care au o valoare economică adăugată redusă sau inexistentă.

Primul paragraf nu se aplică în cazul unei societăți străine controlate care este rezidentă sau situată într-un stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul SEE, în cazul în care societatea străină controlată a fost înființată din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. În sensul prezentului articol, activitatea societății străine controlate reflectă realitatea economică, în măsura în care această activitate este susținută de personal,

Amendamentul

(2) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent beneficiază de același tratament ca o societate străină controlată, în temeiul alineatului (1), **statul membru al contribuabilului include în baza impozabilă:**

(a) veniturile nedistribuite ale entității sau veniturile sediului permanent care au provenit din următoarele categorii:

- (i) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
- (ii) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;
- (iii) dividende și venituri din vânzarea de acțiuni;
- (iv) venituri din leasing financiar;
- (v) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
- (vi) venituri de la societăți de facturare care obțin venituri din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate sau vândute acestora și care au o valoare economică adăugată redusă sau inexistentă.

Prezenta literă nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante. În cazul în care societatea străină controlată își are reședința sau este situată într-o țară terță care nu este parte la Acordul privind SEE, statele membre pot decide să nu aplice paragraful precedent, sau

echipamente, active și spații adecvate.

(b) veniturile nedistribuite ale entității sau ale sediului permanent care au rezultat din acorduri neautentice instituite cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal.

În sensul prezentei litere, se consideră că un acord sau o serie de acorduri nu este autentică în măsura în care entitatea sau sediul permanent nu ar deține activele sau nu și-ar fi asumat riscurile care generează totalitatea veniturilor sale sau o parte a acestora dacă nu ar fi fost controlată de o societate în care sunt îndeplinite funcțiile de conducere relevante pentru aceste active și riscuri, iar aceste funcții sunt esențiale pentru a genera veniturile societății controlate.

Amendamentul 62

Propunere de directivă Articolul 59 – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

O entitate sau un sediu permanent nu este tratat ca o societate străină controlată, astfel cum se prevede la alineatul (1), în cazul în care cel mult o treime din venitul obținut de entitate sau de sediul permanent se încadrează în categoriile menționate la literele (a)-(f) de la alineatul (2).

Amendamentul

În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil se calculează în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statul membru poate opta să nu aplice unei entități sau unui sediu permanent același tratament ca unei societăți străine controlate, în conformitate cu alineatul (1), dacă o treime sau mai puțin de o treime din veniturile obținute de entitate sau de sediul permanent se încadrează în categoriile prevăzute la alineatul (2) litera (a).

Amendamentul 63

Propunere de directivă Articolul 59 – alineatul 3 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Întreprinderile financiare nu sunt tratate ca societăți străine controlate în conformitate cu alineatul (1) **în cazul în care cel mult o treime din venitul obținut de entitate sau de sediul permanent** din categoriile **menționate la literele (a)-(f) de la alineatul (2)** provine din **tranzacții** cu contribuabilul sau cu **întreprinderi** asociate ale acestuia.

Amendamentul 64

Propunere de directivă
Articolul 59 – alineatul 3 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil se calculează în conformitate cu alineatul (2) **litera (a), statul membru poate opta să nu aplice întreprinderilor financiare același tratament ca societăților străine controlate** dacă o treime sau mai puțin de o treime din **veniturile entității** din categoriile **prevăzute la alineatul (2) litera (a)** provine din **operațiuni desfășurate** cu contribuabilul sau cu **întreprinderile** asociate ale acestuia.

Amendamentul

(3a) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al alineatului (2) litera (b) o entitate sau un sediu permanent:

(a) cu profituri contabile de maximum 750 000 EUR și venituri provenite din activități comerciale secundare de maximum 75 000 EUR; sau

(b) cu profituri contabile care se ridică la cel mult 10 % din costurile sale operaționale pentru perioada fiscală.

În sensul primului paragraf litera (b), costurile operaționale nu pot include nici costul bunurilor vândute în afara țării în care entitatea își are rezidența fiscală sau în care este situat sediul permanent în scopuri fiscale, nici plățile către întreprinderi asociate.

Amendamentul 65

Propunere de directivă Articolul 61

Textul propus de Comisie

Articolul 61

Tratamentul neuniform al elementelor
hibride

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride între state membre are drept rezultat o dublă deducere a acelorași plăți, cheltuieli sau pierderi, deducerea se acordă numai în statul membru în care își are originea plata respectivă, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile.

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride care implică o țară terță are drept rezultat o dublă deducere a acelorași plăți, cheltuieli sau pierderi, statul membru în cauză refuză deducerea unor astfel de plăți, cheltuieli sau pierderi, cu excepția cazului în care țara terță a făcut deja acest lucru.

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride între state membre are drept rezultat o deducere fără includere, statul membru al plătitorului refuză deducerea plății respective.

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride care implică o țară terță are drept rezultat o deducere fără includere:

(a) dacă plata își are originea într-un stat membru, statul membru în cauză refuză deducerea, sau

(b) dacă plata își are originea într-o țară terță, statul membru în cauză cere contribuabilului să includă o astfel de plată în baza impozabilă, cu excepția cazului în care țara terță a refuzat deja deducerea sau a cerut ca plata să fie inclusă.

Amendamentul

Articolul 61

Tratamentul neuniform al elementelor
hibride

În sensul prezentei directive, se aplică normele prevăzute la articolul 9 din Directiva (UE) 2016/1164 privind tratamentul neuniform al elementelor hibride.

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride între state membre care implică un sediu permanent are drept rezultat neimpozitarea fără includere, statul membru în care contribuabilul își are rezidența fiscală solicită contribuabilului să includă în baza impozabilă veniturile atribuite sediului permanent.

În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride care implică un sediu permanent situat într-o țară terță are drept rezultat neimpozitarea fără includere, statul membru în cauză cere contribuabilului să includă în baza impozabilă veniturile atribuite sediului permanent din țara terță.

4. *În măsura în care o plată efectuată de un contribuabil către o întreprindere asociată dintr-o țară terță este compensată direct sau indirect cu o plată, cu cheltuieli sau pierderi care, din cauza unui tratament neuniform al elementelor hibride, sunt deductibile în două jurisdicții diferite din afara Uniunii, statul membru al contribuabilului refuză deducerea plății efectuate de contribuabil către o întreprindere asociată dintr-o țară terță din baza impozabilă, cu excepția cazului în care una dintre țările terțe implicate a refuzat deja deducerea plății, a cheltuielilor sau a pierderilor care ar fi deductibile în două jurisdicții diferite.*

5. *În măsura în care includerea corespunzătoare a unei plăți deductibile efectuate de un contribuabil către o întreprindere asociată dintr-o țară terță este compensată direct sau indirect cu o plată care, din cauza unui tratament neuniform al elementelor hibride, nu este inclusă de către beneficiarul plății în baza sa impozabilă, statul membru al contribuabilului refuză deducerea plății efectuate de contribuabil către o întreprindere asociată dintr-o țară terță din baza impozabilă, cu excepția cazului în care una dintre țările terțe implicate a refuzat deja deducerea plății care nu este*

inclusă.

6. *În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, statul membru al contribuabilului limitează beneficiile unei astfel de reduceri proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.*

7. *În sensul prezentului articol, „plătitor” înseamnă entitatea sau sediul permanent care se află la originea plății, a cheltuielilor sau a pierderilor.*

Amendamentul 66

Propunere de directivă Articolul 61a – titlu

Textul propus de Comisie

Tratamentul neuniform al **rezidenței fiscale**

Amendamentul

Tratamentul neuniform al **elementelor hibride inversate**

Amendamentul 67

Propunere de directivă Articolul 61 a – paragraful 1

Textul propus de Comisie

În măsura în care o plată, cheltuielile sau pierderile unui contribuabil care este rezident în scopuri fiscale atât într-un stat membru, cât și într-o țară terță, în conformitate cu legislația aceluși stat membru și a țării terțe, sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicții și plata, cheltuielile sau pierderile respective pot fi compensate în statul membru al contribuabilului cu venituri impozabile care nu sunt incluse în țara terță, statul membru al contribuabilului

Amendamentul

În sensul prezentei directive, statele membre tratează tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate în conformitate cu articolul 9a din Directiva (UE) 2016/1164.

refuză deducerea plății, a cheltuielilor sau a pierderilor, cu excepția cazului în care țara terță a făcut deja acest lucru.

Amendamentul 68

**Propunere de directivă
Articolul 65 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 65a

***Numărul european de identificare fiscală
Până la 31 decembrie 2018, Comisia prezintă o propunere legislativă referitoare la un număr european de identificare fiscală comun armonizat, cu scopul de a face mai eficient și mai fiabil schimbul automat de informații fiscale în cadrul Uniunii.***

Amendamentul 69

**Propunere de directivă
Articolul 65 b (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 65b

Schimbul automat și obligatoriu de informații în domeniul fiscal

Pentru a garanta o transparență totală și aplicarea corespunzătoare a prezentei directive, schimbul de informații în domeniul fiscal este automat și obligatoriu, după cum este prevăzut în Directiva 2011/16/UE a Consiliului^{1a}.

Statele membre alocă administrațiilor fiscale naționale personalul adecvat, expertiza și resursele bugetare corespunzătoare, precum și resurse pentru formarea personalului administrațiilor fiscale, concentrându-se pe cooperarea fiscală și pe schimbul automat de informații cu scopul de a

asigura punerea integrală în aplicare a prezentei directive.

^{1a} Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

Amendamentul 70

Propunere de directivă Articolul 66 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (5), la articolul 4 alineatul (5), la articolul **11** alineatul (6), la articolul 32 alineatul (5) și la articolul 40 se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu data intrării în vigoare a prezentei directive.

Amendamentul

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (5), la articolul 4 alineatul (5), la articolul **5** alineatul (2a), la articolul 32 alineatul (5) și la articolul 40 se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu data intrării în vigoare a prezentei directive.

Amendamentul 71

Propunere de directivă Articolul 66 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

3. Delegarea competențelor menționată la articolul 2 alineatul (5), la articolul 4 alineatul (5), la articolul **11** alineatul (6), la articolul 32 alineatul (5) și la articolul 40 poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

Amendamentul

(3) Delegarea competențelor menționată la articolul 2 alineatul (5), la articolul 4 alineatul (5), la articolul **5** alineatul (2a), la articolul 32 alineatul (5) și la articolul 40 poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

Amendamentul 72

Propunere de directivă Articolul 66 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (5), al articolului 4 alineatul (5), al articolului **11** alineatul (6), al articolului 32 alineatul (5) și al articolului 40 intră în vigoare doar în cazul în care Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de [două luni] de la comunicarea actului către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Consiliul a informat Comisia că nu are obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu [două luni] la inițiativa Consiliului.

Amendamentul

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (5), al articolului 4 alineatul (5), al articolului **5** alineatul (2a), al articolului 32 alineatul (5) și al articolului 40 intră în vigoare doar în cazul în care Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de [două luni] de la comunicarea actului către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Consiliul a informat Comisia că nu are obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu [două luni] la inițiativa Consiliului.

Amendamentul 73

Propunere de directivă Articolul 66 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 66a

Măsuri împotriva utilizării abuzive a convențiilor fiscale

Statele membre își modifică convențiile fiscale bilaterale în conformitate cu prezenta directivă, pentru a se asigura că respectivele convenții conțin următoarele:

(a) o clauză prin care să se asigure că ambele părți la convenție se angajează să introducă măsuri vizând că impozitul se va plăti în locurile în care se desfășoară activități economice și în care se creează valoarea;

(b) un act adițional prin care să se clarifice faptul că obiectivul acordurilor bilaterale, pe lângă evitarea dublei impuneri, este și combaterea evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive;

(c) o clauză privind o normă generală

*de combatere a evaziunii fiscale bazată pe
testul privind scopul principal.*

Amendamentul 74

Propunere de directivă Articolul 68 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 68a

Monitorizarea

*Comisia monitorizează și publică
constatările sale privind aplicarea
uniformă a prezentei directive pentru a
asigura interpretarea omogenă a
măsurilor sale de către statele membre.*

Amendamentul 75

Propunere de directivă Articolul 69

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 69

Articolul 69

Examinare

*Raportul privind punerea în aplicare și
revizuirea*

La cinci ani după intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia **examinează aplicarea sa și raportează Consiliului cu privire la** modul de funcționare a prezentei directive.

La cinci ani după intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia **evaluează** modul de funcționare a prezentei directive.

În pofida primului paragraf, în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia examinează funcționarea articolului 11 și ia în considerare eventuale ajustări ale definiției și calibrării DCI. Comisia efectuează o analiză aprofundată a modului în care DCI poate încuraja societățile care au dreptul de a opta să aplice dispozițiile prezentei directive să își finanțeze activitățile prin capitaluri

Comisia comunică concluziile sale Parlamentului European și Consiliului sub forma unui raport privind punerea în aplicare. Raportul respectiv cuprinde o analiză a tuturor următoarelor elemente:

propriu.

- (a) impactul acestui sistem asupra veniturilor fiscale ale statelor membre;*
- (b) avantajele și dezavantajele sistemului pentru întreprinderile mici și mijlocii;*
- (c) impactul asupra prelevării corecte a impozitelor între statele membre;*
- (d) impactul asupra pieței interne în ansamblu, cu accent special asupra posibilelor denaturări ale concurenței între societățile care fac obiectul noilor norme prevăzute în prezenta directivă;*
- (e) numărul de întreprinderi care sunt incluse în domeniul de aplicare în perioada de tranziție.*

La zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia examinează aplicarea sa și raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la modul de funcționare a prezentei directive.

Comisia comunică concluziile sale statelor membre, pentru ca **acestea** să **le ia** în calcul la conceperea și implementarea sistemelor naționale de impozitare a societăților.

Comisia comunică concluziile sale **într-un raport adresat Parlamentului European și** statelor membre, pentru ca **aceste concluzii** să **fie luate** în calcul la conceperea și implementarea sistemelor naționale de impozitare a societăților, **însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.**

Amendamentul 76

Propunere de directivă Articolul 70 – alineatul 1 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la 31 decembrie **2018**, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Amendamentul

Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la 31 decembrie **2019**, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Amendamentul 77

Propunere de directivă Articolul 70 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Statele membre aplică aceste dispoziții de la 1 ianuarie **2019**.

Amendamentul

Statele membre aplică aceste dispoziții de la 1 ianuarie **2020**.